

מי שאמר פרק רביעי נזיר

כו.

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

(א) תוספת פ"ח דמעילה
[ע"ש], (ב) ג"ח נמי, (ג) פ"ח
ניטה,

נוסחת הריב"ן

(א) אם מחזירי חטאת ועולה
 כסון מזרע שבידו חטאת
 נבחרה ועולה בהמה אם רזה
 והסופק עליהן להחזיר כסין
 חטאת יוצא הכסף (ד' כ"ב)
 וכל כסן דה"ה ע"א שמוכר
 מקחן אחר חרבות יצא יכסי
 (ה) הולמ: ב' עולה ודבה:
 וצולה כ"ח על מעשה
 (ז) אחר: (ט) שמה: יצאה כ"ד:
 (ח) מחזיבת: (א) והיט:
 (ב) חסן: סמוכין (ד) יצא
 ודבה: כגון שהפסידן מחד
 חסן: א"ר לא תימא (ט) אלא

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה שהפרישו
 ו' ולהביא בהן חטאת:
 (ב) ד"ה ולאמוקי ו' ו'
 דורה נפני עלמו
 במפורש דמי והיינו
 לאפוקי מהאי חגא:

גליון הש"ס

תום' ד"ה הא ראפרה
יכר' שדרי יכר' לחביא
בבבולון עולה. תרץ למחוק
החיתות שדרי יכר' להביא
בבבולון עולה דהמה ט"ס:
תום' ד"ה אפר דא וכו'.
מחיתות טעמא ילקח דסס
מחיתות וכו' דסס דסס

הגהות מהר"ב

[illegible]

ג. היות התוספות

1. צ"ל יש לומר דדמי לגזיר
שמביאין כו'. 2. כס"א ולא.
3. צ"ל ואמר כשעה
4. צ"ל ומה שזה

יפלו לנרצב. ואין חוששין
לדמו ליה. דגזיר

שהפרישו מעות לקניניהם רצה להביא בהן חטאת בהמה יביא עולת בהמה יביא מת והיו לו מעות סתומין יפלו לגדבה תנא נזיר וחייבי קנין דרמו ליה ולאפוקי מהא דרנאי ימי שהיה מחוייב חטאת ואמר הרי עלי עולה והפריש מעות ואמר הרי אלו לחובתי רצה להביא בהן חטאת בהמה לא יביא עולת בהמה לא יביא מת והיו לו מעות סתומים ילכו לים המלח אמר רב אשי אלא דאמרת מפורשין לא לא תימא דאמר אלו לחטאתי ואילו לעולתי ולא לשלמי אלא אפי' אמר אלו לחטאתי ולעולתי ולשלמי מפורשין הן ואיכא דאמרי אמר רב אשי לא תימא עד דאמר אלו לחטאתי ולעולתי ולשלמי אלא אפילו אמר אלו לחובתי הרי הן כמפורשין אמר רבא הא דאמרן מעות סתומין יפלו לגדבה אם נפלה דמי חטאת מביניהן הרי הן כמפורשין תניא

יאל עולת דכמה לא תציר
ממה ודיו לה מעות קטומים
(ה)שקל לשם קטאת בלד
קטאת העוף ולעולת העוף
והעוף ועל עולת העוף היפה
לא יאפקו מהא תנא דלמר
ויני דחייבים להציא קטאת
דעל שניה תחייבים בנת
קטומים יפלו לנדבה דריון
(ח)בני מעות שזאם שזאם
דמי עולה יקרבו עולה כו'
דלמר הלו תתעמיאל אל
שין דומי קטאת יכלו ליש
והיני דמי קטומים
קס ואלא הויא קטאפיו
סס נלמד או נפרד כשיעור
והשאל לא יפלו לנדבה
תנין שלמים בלא חס:

חזן הן פי מפורשים נאמר
 נמלה ולא היינו דין דמפור
 ד קר כדיו דמי מטמא
 בשאמר קרבנות טירות
 לחובת ולא נדבבה: הגהה
 חזן חזן לעולם ומוסר
 איהו יכול להביא בזמן קר
 מ הלכ: מתקנה גזיר יפ
 יז האי דקאמר לעיל ולא
 דביטול נמי יז אמר לה
 גבי ביטול גזירות: מפאק
 ארישא דוקא קאי היכא
 חזן קיימי אלא דהא חזן
 נאמר דילכו ליה המלה ו
 שנת בביטול (אם כמו ש
 חזן ואף שכן קטומים בלא
 מעורבין בהן וז"ל החינה
 נדבבה אפילו אין דמי חט
 ולא להטמא קרא כשמי
 מורה דף עז: ויבואים כס
 אף ממוהא (אש) כן מ
 נדבבה מבורא קרא להטמא

יפלו צנברה. אע"פ שדמי חטאת
ובכר דרמי ציה. י"מ להלכה כן
מ' במאי דמי למיר שמצינן? על
על מירוחו ויולדת ומזרע שמביאים
ס' הם על ד"א ב' קרנות:
לאפוקי מהאי תנא. כלומר
ר' יוחנן דקאמר

ולכא הלא הוא צמוד דמשמע צמוד ולא
צד אחר לאפקוקי מהאי מנא דמינא
י' שמחייב טעמא שאכל חלב ואמר
אי עלי עולה דהיינו נדבה והרי
אין עולה שמחייב טעמא (ועלה) [והטעמא]
אין [ועל דבר אחד] כי שהטעמא בן
לחלב והעולה נגדו והפריש
ועות ואמר (שם) ³ כשהפריש אלו
החובתי ושממע לכל מה שהיה חייב
הפריש אם רצה להביא בכונן טעמא
אין לא יצא עולת הבהמה לא יצא
ושפי שהן מעורבין ואין לו תקנה
דא שצ"ב כי דממות ואמר כל מה
אין נדבה אלו לקדשת טעמא
אין על בהמה וי' וצ"ל דמאט שנה
לגליל בני הפריש מעות רצה להביא
וטעמא בהן יצא עולה יצא ולא
מירצין בדרשה היתה לשמה
וקא אלא בדיחא מכוין (אלא)
הטעמא אין עולה וכו' לטעם כי מחמת

[illegible]

ל' א מ"י פ"ה מהל'
פסול' מוקדשין
הל"י:
ל"ח ב מ"י שס הל' יג
וע"ש בהשגות
וכ"מ:
ל"ח ג מ"י פ"ט מהל'
נידוח הל"י:

פי' הרא"ש

[illegible]

(א) נראה דל"ל ולית ליה הא
דמיא בכרייתא אלא הכי הוא
מחזיר תימן:

5. י"ל דכל. 6. י"ל אלז לחטאתי ואלז לעולתי וכו' כגון שהטריש בו.
צ"ר. 8. י"ל חיון. 9. מד"ל דהלל. 10. תיבת לעיל ממהק. 11. י"ל
12. תיבת לכהן ממהק.